

aldeles uforholdsmæssig, som falder paa disse. Jeg vil haabe, at den højttærede Minister nærmere vil overveje Spørgsmaalet.

Jørgensen: Naar den ærede Minister mener, at Snekastningspligten fuldstændig skal rykkes fra Hartkornet, er der, som jeg sagde før, ikke noget at indvende mod Lovforslaget. Jeg vil blot bemærke til det ærede Medlem for Lyngby (Piper) i Anledning af hans Bemærkninger, som den ærede Minister delvis indrømmede burde overvejes nærmere, at hvis Sogneraadene skulle lægge den successive Overgang fra Hartkornsskatterne til Ejendomsskyld til Grund for Fordelingen af Snekastningsbyrden, saa bliver det et overordentlig besværligt Arbejde. Det er ikke noget lille Arbejde at omordne et Snekastningsregulativ, og skal det hvert 5te Aar omordnes i Forhold til, som Ejendomsskylden træder i Stedet for Hartkornsskatterne, saa bliver det endnu vanskeligere, og saa maa vi hellere tage den Ordning straks, som Lovforslaget foreslaar; for der kan blive nok at bestille for Sogneraadene alligevel.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2015 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 949).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *K. Kristiansen* og *Nielsen-Gron*:

I Ændringsforslag Nr. 3 i Udvalgets Betænkning indsættes i 4de Linie efter „ligestillede“: „Havebrugere“.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. Pedersen): Efter den udførlige Behandling, dette Lovforslag blev undergivet i dette Ting ved 1ste Behandling, antager jeg, at vi hurtigt ville kunne tilendebringe 2den Behandling. Dette kunne vi saa meget bedre gøre, som de Ændringsforslag, der stilles af Udvalget, ikke ville kunne give Anledning til ret megen Omtale. Det er jo ret naturligt, da det nuværende Lovforslag er bygget paa Loven af 24de Marts 1899, der ikke har virket mere end 4 Aar, og de Erfaringer, man i den Tid har indvundet, kunne jo ikke være store. Der kan ikke foreligge noget Bevis for, at man ved denne Lov har indslaaet i alle Maader paa den rigtige Vej, men det er dog min Overbevisning, at de Erfaringer, der hidtil ere gjorte, vise, at den tidligere Lov hviler paa det rigtige Grundlag, og jeg er overbevist om, at naar vi om 5 Aar atter komme til at behandle denne Sag, vil dette være yderligere godtgjort.

Som jeg før sagde, er der ikke foretaget store Forandringer, men som det ogsaa er fremhævet i Betænkningen, har Landbrugsministeren dog foreslaaet nogle for Lovforslagets Gennemførelse og Betydning i det hele taget ret betydelige og vigtige Forandringer. Jeg vil ikke gentage Betænkningens Udtalelser desangaaende, og jeg skal forskaane Tinget for en Omtale af de mindre Ændringsforslag, som de Herrer let ville være klare over, naar de se dem, eller de mindre Forslag, som knytte sig til Ændringsforslag, jeg her kommer til at omtale. Jeg skal altsaa kun omtale enkelte af de vigtigste Ændringsforslag.

Under Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 foreslaar Udvalget at nedsætte den Godtgørelse, som Kommissionsmedlemmerne oppebærer for deres Rejse, fra 2 Kr. til 1,50 Kr., idet hele Udvalget er enig om, at dette Vederlag er tilstrækkeligt. — I Lovforslagets § 2 er der af Ministeren foreslaaet forskellige Forbedringer. Adgangen er udvidet, og der vil altsaa kunne komme flere i Betragtning end efter den gamle Lov. Udvalget har ment, at Loven burde udvides yderligere, og det hedder saaledes i Ændringsforslaget Nr. 3, at mellem dem, som kunne komme i Betragtning, ere „de med Landarbejdere i økonomisk Henseende ligestillede Landhaandværkere, Teglværksarbejdere og lignende, der delvis ernære sig ved almindeligt Landbrugsarbejde.“ Det har nemlig vist sig, at adskillige Landhaandværkere og andre Arbejdere, som i kortere eller længere Tid